

روشی یکپارچه برای اثبات قضیه‌های گوناگون آنالیز مقدماتی

نوشته: مایکل و. بوتسکو

ترجمه: قهرمان طاهریان

هدف از این نوشتار به دست دادن روشی یکپارچه برای اثبات تعدادی از قضیه‌های آنالیز مقدماتی است. علاوه، اثبات‌ها با روش پیشنهادی غالباً "ساده‌تر شده‌اند". اساس روش ما بر تعریف ولم زیر است که از [1] گرفته شده است.

تعریف. مجموعه C از زیربازه‌های بسته $[a, b]$ بازه $[a, b]$ یک پوشش کامل $[a, b]$ است هرگاه به ازای هر x در $[a, b]$ عددی مانند $\delta(x) > 0$ وجود داشته باشد به طوری که هر زیربازه بسته $[a, b]$ شامل x که طولش کمتر از $\delta(x)$ باشد متعلق به C باشد.

لم. اگر C یک پوشش کامل $[a, b]$ باشد آنگاه C شامل یک پارش $[a, b]$ است، یعنی اعداد $x_0 = a, x_1, x_2, \dots, x_n = b$ یافت می‌شوند به طوری که به ازای هر k داشته باشیم $x_{k-1} < x_k$ و $I_k = [x_{k-1}, x_k]$ متعلق به C است. اثبات. فرض کنیم C شامل هیچ پارش $[a, b]$ نباشد. در این صورت با

- [3] R.A. Penrose, A generalized invers for matrices, Proc. Cambridge Phil. Soc., 51 (1955) 406-413.
- [4] Edward T. Wong, Generalized inverses as linear transformations. Math. Gaz. 63 (1979) 176-181.
- [5] , Involutory functions and Moore-Penrose inverses of matrices in an arbitrary field, Linear Algebra and Its Applications, 48 (1982) 283-291.

دو نیمه کردن مکرر $[a, b]$ ، دنباله $\{J_n\}$ از زیربازه‌های بسته $[a, b]$ به دست می‌آید به طوری که به ازای هر n ، $J_n \supseteq J_{n+1}$ ، $|J_n| \rightarrow 0$ و C شامل هیچ پارشی از J_n ها نیست. (منظور از $|J_n|$ طول بازه J_n است.) بنابراین قضیه بازه‌های تو در تو x متعلق به اشتراک دنباله $\{J_n\}$ وجود دارد.

$\delta(x)$ را آنچه توسط تعریف فوق داده شده در نظر می‌گیریم. چون $|J_n| \rightarrow 0$ پس عدد صحیح مثبت و به اندازه کافی بزرگ N وجود دارد به طوری که $|J_n| < \delta(x)$ بنابراین $J_N \in C$ و لذا واضح است که C حاوی پارشی از J_N خواهد بود و این تناقض است.

اکنون با استفاده از لم فوق سه قضیه از قضیه‌های شناخته شده مربوط به توابع پیوسته را اثبات می‌کنیم.

قضیه ۱. اگر f روی $[a, b]$ پیوسته باشد آنگاه f روی $[a, b]$ کراندار است. اثبات. قرار می‌دهیم.

$C = \{I : I \text{ یک زیربازه بسته } [a, b] \text{ است و } f \text{ روی } I \text{ کراندار است}\}$ ادعا می‌کنیم که C یک پوشش کامل $[a, b]$ است.

برای دیدن این مطلب، فرض کنیم x در $[a, b]$ باشد. چون f در x پیوسته است، $\delta(x) > 0$ وجود دارد به طوری که f روی بازه $(x - \delta(x), x + \delta(x))$ کراندار است. واضح است که اگر x برابر a یا b باشد این بازه باید اندکی تصحیح شود. حال فرض کنیم I یک زیربازه بسته $[a, b]$ باشد به طوری که $x \in I$ و $|I| < \delta(x)$. در این صورت $I \subseteq (I - \delta(x), I + \delta(x))$. پس f روی I کراندار است و $I \in C$ است. بنابراین C یک پوشش کامل $[a, b]$ است و لذا بنا بر لم فوق حاوی یک پارشی $[a, b]$ است و چون f روی هر مجموعه در پارشی فوق کراندار

است، f روی $[a, b]$ کراندار خواهد بود.

قضیه ۲. (قضیه مقدار میانی) اگر f روی $[a, b]$ پیوسته باشد و $f(a)f(b) < 0$ آنگاه عددی مانند x_0 در (a, b) وجود دارد به طوری که $f(x_0) = 0$.

اثبات. فرض کنیم f روی $[a, b]$ هرگز صفر نشود و قرار دهیم I یک بازه بسته $[a, b]$ است و f روی I یک علامت دارد: $C = \{I : \text{برای نشان دادن اینکه } C \text{ یک پوشش کامل } [a, b] \text{ است، فرض کنیم } x \text{ در } [a, b] \text{ باشد، چون } f \text{ در } x \text{ پیوسته است و } f(x) \neq 0 \text{ پس } \delta(x) > 0 \text{ وجود دارد به طوری که } f \text{ روی}$

$(x - \delta(x), x + \delta(x))$ همان علامت $f(x)$ را دارد. اگر I یک زیربازه

بسته $[a, b]$ باشد به طوری که x در I باشد و $|I| < \delta(x)$ آنگاه

$I \subseteq (x - \delta(x), x + \delta(x))$ پس f روی I یک علامت خواهد داشت و $I \in C$ است.

چون C یک پوشش کامل $[a, b]$ است، C شامل پارشی I_1, I_2, \dots, I_k از $[a, b]$ است. با فرض اینکه این بازه‌ها بترتیب صعودی مرتب شده‌اند، دیده می‌شود که f باید روی $[a, b]$ یک علامت داشته باشد، و این تناقض است.

قضیه ۳. اگر f روی $[a, b]$ پیوسته باشد آنگاه f روی $[a, b]$ پیوسته یکنواخت است.

اثبات. فرض کنیم $\epsilon > 0$ داده شده باشد و قرار دهیم.

I یک زیربازه بسته $[a, b]$ است و به ازای هر x و z در I

$|f(x) - f(z)| < \frac{\epsilon}{2}$ ، $C = \{I : \text{با استفاده از پیوستگی } f \text{ بسادگی}$

می‌توان نشان داد که C یک پوشش کامل $[a, b]$ است، بنابراین C شامل

یک پارشی I_1, \dots, I_n از $[a, b]$ است. فرض کنیم

$$\delta = \min\{|I_k| : k=1, 2, \dots, n\}$$

اگر x و y در $[a, b]$ باشند به طوری که $|x-y| < \delta$ ، آنگاه یا x و y هر دو متعلق به یک زیربازه^۴ این پارش خواهند بود یا اینکه متعلق به دو زیربازه^۴ مجاور خواهند بود، و در هر حال $|\mathcal{E}(x) - \mathcal{E}(y)| < \varepsilon$ و این اثبات را کامل می‌کند.

قضیه^۴. (قضیه^۴ هاینه - بورل) هرپوشش باز $[a, b]$ یک زیرپوشش متناهی دارد.

اثبات. فرض کنیم G یک پوشش باز برای $[a, b]$ باشد. قرار دهیم I یک زیربازه^۴ بسته^۴ $[a, b]$ است و I زیرمجموعه^۴ یک مجموعه^۴ در G است: $C = \{I : I \text{ زیرمجموعه^۴ یک مجموعه^۴ در } G \text{ است}\}$ واضح است که C یک پوشش کامل $[a, b]$ است و بنابراین C شامل یک پارش $[a, b]$ است. از آنجا که هر زیربازه^۴ این پارش زیرمجموعه^۴ ای از یک مجموعه^۴ در G است، پس $[a, b]$ توسط تعدادی متناهی از این نوع مجموعه^۴ ها پوشیده می‌شود و اثبات کامل است.

قضیه^۵. (قضیه^۵ بولتسانو - وایرشر اوس) اگر S یک مجموعه^۴ نامتناهی و کراندار از اعداد حقیقی باشد آنگاه S یک نقطه^۴ انباشتگی دارد.

اثبات. از آنجا که S کراندار است، پس بازه^۴ $[a, b]$ وجود دارد به طوری که $S \subseteq [a, b]$ حال فرض کنیم S نقطه^۴ انباشتگی نداشته باشد و قرار دهیم

$$C = \{I : I \text{ زیربازه^۴ بسته^۴ } [a, b] \text{ است، } I \cap S = \emptyset\}$$

چون C یک پوشش کامل برای $[a, b]$ است، شامل یک پارش I_1, I_2, \dots, I_n از $[a, b]$ است. پس

$$S = S \cap [a, b] = S \cap \bigcup_k I_k = \bigcup_k (S \cap I_k)$$

این رابطه نشان می‌دهد که S متناهی است. این تناقض اثبات قضیه را کامل

می‌کند.

واضح است که قضیه‌های زیادی را در آنالیز می‌توان با روش این مقاله اثبات کرد. مثلاً، بدون استفاده از قضیه^۴ مقدار میانگین می‌توان ثابت کرد، تابعی که روی یک بازه^۴ بسته مشتقش برابر صفر است روی آن بازه^۴ تابعی ثابت است. اثبات این قضیه می‌تواند تمرین با ارزشی برای دانشجویان باشد.

مرجع:

1. B.S. Thomson, On Full Covering Properties, *Real Analysis Exchange*, 6 (1980-81) 77-93.

Michael W. Bostsko, "A Unified Treatment of Various theorems in Elementary Analysis," the *AMERICAN MATHEMATICAL MONTHLY*, Vol. 94, Number 5, 450-452.